

Osszuk fel az A és a B pontok között kihúzott vékony vezetőt olyan kis Δl hosszúságú szakaszokra, amelyek már jó közelítéssel egyeneseknek vehetők. Erre az elemi vezetődarabra $\Delta F = I \cdot B \cdot \Delta l$ nagyságú és rá merőleges erő hat.

1987-03-130-2.eps

Bontsuk fel ezt az erőt egy AB irányú és egy rá merőleges komponensre! Végezzük el az elemi ΔF erők összegzését a teljes vezetődarabra! Egyszerű belátni, hogy az $\overline{AB}$ irányú erők eredője nulla, mivel az ilyen irányú vetületek szimmetria-okok miatt kiegyenlítik egymást. Az $\overline{AB}$ szakaszra merőleges elemi erők könnyen összegezhetőek: $F = I \cdot B \cdot \overline{AB}$. A vezetőre éppen akkora erő hat a külső mágneses tér és a vezetőben folyó elektromos áram kölcsönhatásából, mint az A és a B pontok között kihúzott egyenes vezetőre. Mind az n , mind az m vezetőre ugyanakkora erő hat a homogén mágneses tér létrehozásakor.

Ha figyelembe vesszük az áramjárta vezetők egymásra gyakorolt hatását is, akkor már eltérő nagyságú erők hatnak a vezetőkre, lévén, hogy a kölcsönhatásból származó erők ellentett irányúak (de egyenlő nagyságúak). A külső mágneses tér irányától függ, hogy ez a járulékos erő melyik vezetőnél hoz létre nagyobb eredő erőt. Mivel a paralel áramok vonzzák egymást, ezért az m vezetőre felfelé, az n vezetőre lefelé ható erő fog hatni a két áramjárta vezető kölcsönhatásából származóan. Ha a mágneses indukció a rajz síkjából kifelé mutat, akkor az m vezetőre, míg megfordított mágneses vektor irányítottságnál az n vezetőre fog nagyobb erő hatni.